DLA DZIECI

KARTA UCZESTNIKA

MÓJ PRZEWODNIK PO SZTUCE

Imię: ..... Data: .....

1 ZATRZYMAJ SIĘ I ZAUWAŻ

Wybierz obraz, rzeźbę, budynek albo dźwięk. Poświęć mu chwilę.

KOLOR / KSZTAŁT

MATERIAŁ / DŹWIĘK

Widzę lub słyszę trzy szczegóły:

2 NAZWIJ TO, CO ODKRYWASZ

Wybierz 2 słowa, które pomogą Ci opisać to dzieło.

- ☐ linia
- ☐ rytm
- ☐ światło
- ☐ faktura
- ☐ ruch
- ☐ cisza

3 ZADAJ JEDNO PYTANIE

Co chciał(a)byś lepiej zrozumieć?

4 MOJA WŁASNA ZASADA

Dokończ zdanie i używaj go podczas kolejnych warsztatów:

Kiedy oglądam dzieło lub słucham dźwięku, najpierw...

Moja ściąga: PATRZĘ / SŁUCHAM → NAZYWAM → PYTAM → OPOWIADAM

DLA MŁODZIEŻY

KARTA UCZESTNIKA

MÓJ PRZEWODNIK PO SZTUCE

Imię / grupa: ..... Data: .....

1 OBSERWACJA BEZ OCENIANIA

Przedmiot oglądu / odsłuchu i 2 konkretne cechy:

2 JĘZYK ANALIZY

Wybierz pojęcia, które najlepiej tłumaczą działanie dzieła.

FORMA / MATERIAŁ

RYTM / KOMPOZYCJA

Jak wybrane środki wpływają na odbiór?

3 OD OBSERWACJI DO HIPOTEZY

Moja interpretacja — poparta jednym widocznym / słyszalnym szczegółem:

4 ZASADA, KTÓRĄ ZABIERAM ZE SOBĄ

Wymyśl jedno zdanie, które będzie Ci pomagało na warsztatach rzeźby, dźwięku, performansu lub pamięci.

Zasada do wykorzystania: ODDZIELAM OPIS OD INTERPRETACJI.

DLA EDUKATORA

INSTRUKCJA

MÓJ PRZEWODNIK PO SZTUCE

Cel: uczestnik tworzy własną jednokartkową ściągę z zasadą patrzenia lub słuchania, którą może zabrać na inne moduły zajęć.

1 JAK KORZYSTAĆ Z KART

1. Wybierz dowolne rzeczywiste dzieło, fotografię architektury, dźwięk lub zapis działania performatywnego.

2. Daj uczestnikom chwilę cichego oglądu lub odsłuchu. Nie podawaj od razu gotowej interpretacji.

3. Poproś o zapis obserwacji, nazwanie zastosowanych środków oraz jedno pytanie lub hipotezę.

4. Na końcu każda osoba formułuje własną krótką zasadę oglądu lub słuchania i zachowuje kartę.

2 DOSTOSOWANIE DO GRUPY

Dzieci: zaakceptuj słowa codzienne, rysunek lub odpowiedź ustną. Pomóż nazwać jeden szczegół, bez narzucania sensu.

Młodzież: poproś o wskazanie konkretnego dowodu dla interpretacji; zachęć do rozróżniania opisu, hipotezy i wiedzy potwierdzonej.

3 JAK WYKORZYSTAĆ EFEKT

Kartę warto wykorzystać ponownie podczas zajęć z rzeźby, dźwięku, performansu, dziedzictwa i Patronów Roku. Uczestnik może dopisać po zajęciach, czy jego zasada była pomocna i co chce w niej zmienić.

Wskazówka: liczy się samodzielna, uzasadniona obserwacja, nie „jedyna poprawna odpowiedź”. Materiały źródłowe pokazuj z zachowaniem praw autorskich i zgód na publikację.